

מסורת הש"ס

א) וקמין ק: קב.א.
ב) ונחמין למ. קד. מנחמין.
ג) כרימין נח: תמורה יא.
ד) ויהי מלא. ז) ונחמין.
ה) ונחמין.
ו) ונחמין.
ז) ונחמין.
ח) ונחמין.
ט) ונחמין.
י) ונחמין.

תורה אור השלם

1. וקרבנו וברצונו ירחיק
במים והקטיר הבחן את
הכל המזבחה עליה
אשה ריה גיחות לך.
ירקא א ט
2. ועשית עולותי וקטיר
והקם על מזבחת ה' אלתוך
ודם זבחה יקטיר על
מזבח ה' אלתוך והקטיר
תאכלו. דברים יב כז

הגהות מהר"ב
גרשבורג

א) חובי ריה אלמא וסי
ונקוטנרם פי לקמן. ריב
עין חלש יוסף לקמן דף
ז' ע"ב גביה ודע
דמסין למיל דף ז' ותי
מב שס דלא ידע איה
מקיס פסידיה איה ועשית
דף ק"ב עמ"ד ל'.

מוסב רש"י

בהוייתן הן קדושים.
שנעלמין מן קדושים ולא
ממתי לקמן. תמורה פ"ג
מתי ובעי' תמורה פ"ג
ולכא נקט לטון כהייתן.
משום דהא דלוחת קדשים
קדושים נפקא לן פסיק
דכטיות מהי לך. דמתיב
רק קדשין. אל תמחורום.
אשר יהוה לך אלו הלוחות.
(תמורה פ"ג ובעי' ונחמין
קד. ודברייתא כגון. יבול
יחלוקין. מזה מוטלת פלי
ונחמין פ"ג.)

גיד הנשה פרק שביעי חולין

ז.

עין משפט
נר מצוה

א א מ"י פ"ח מהלכות
מאלות אסורות הל'
ז:
ב ב מ"י פ"ג מהלכות
פסולי הנוקדשין הל'
ט ופ"ו מהלכות מעשה
הקדושת הלכ' ב סמ"ג
פ"ח ק"פ:
ג ג מ"י פ"ו מהלכות
מעשה הקדושת הל'
ז:

אלמא איסור מוקדשין קדים. אומר ר"ת משום דמתחלה הכל
הוא בשר והבשר עלתו מתקשה אחרי כן ומתלנן וענשה
גיד א' ונקוטנרם פי לקמן דמתחלה כשהגיד נולד אינו על הקף ולא
חיל עד שיכא מתקשה על הקף וע"כ דהשתא ר"ל דלחן איסור
גיד חל על איסור מוקדשים על איסור
אכר מן המי דלא ממיר כמקדשים
חיל ועוד דלא אפשר לאיסור גיד
להיות בענין אחר ועוד דלחן איסור
אכר מן המי חל עד שיוולד דלחן
בסוף פירקין (לקמן דף ק.) כגון שנטרפה
עם יצאת רובה דליסור טרפה ואיסור
אכר מן המי חיל צדדי הדדי:

והא מתנייתן דנאח כריבי יהודה
דקתני גורג בש"י יבן ב'ו.
ה"מ למימר מדקמני טהג בשליל ופליגי
ר' יהודה אלא רישא דמלחא נקט:
קדשים דאיסור ברת מי שמעת
ז"ה. משמע דלפילו
בשלמים ולאחר זריקה דשרי אף
לזרים בעי למימר דלא חיל כלל
איסור גיד ושרי בשלמים אע"כ דלאחר
זריקה פקע איסור קדשים מדלחא
אשתתן דחילי אלא במצבת ומינה
כיון דהשתא ליכא איסור קדשים
אע"כ דיכול לנאח ליה איסור כרת
כגון אס אוכלו בעומת הגוף אמאי
לא יחול איסור גיד דלחן כאן איסור
חל על איסור דלאחר בפתק ארבעה
אמין ויבמות דף נ"ג.) דלחות אשה מתלח
תלי וקאי כו' וי"ל כיון דמחיים לא חיל
איסור גיד דליכא איסור מוקדשין
דיכול לנאח ליה כרת על ידי פיגול
ונתיר ועמא מו לא חיל איסור גיד
לאחר שמיטה וזריקה דבעיני שיחול
מחיים איסור גיד דומיא דיעקב שגשג
לו גידו מחיים וז"ל וימלא מגו
דליחוסף איסור גיד לנני נח דליחוסף
נמי לישראל כו' דהא דנאכר לנני
נח היינו דוקא לנני יעקב דקודם מתן
מורה איקרו בני נח ואפילו נאכר
מתחלה לכל אומות העולם הא
אמר כפי' ארבע מיתות (פסח' דף ק"ג.)
כל מזה שנאמר לנני נח ולא שנית
בסמי לישראל נאמר ולא לנני נח
וא"כ לאחר מתן מורה שרי לכולהו לנני
מישראל וז"ל וימלא מגו דליחוסף
איסור גיד לנני דליסור להעלותו
דאיחוסף נמי להדיוט איסור אפילה
וי"ל דליכא למאן דלאחר כנסמן
מחוסרין יעלו: ה"בא בסבכרת
עסקינן דברחם קדוש. וצדדי הדדי
קאתו וקמ"ל דלא מנטל איסור

קדשים החמור איסור גיד
לכדי יוחנן קדים דלאחר (לעיל דף ע"ה.) חלש חלב מנן משעה חי
דחלבו כחלב צהמה והכר אחא איסור מוקדשין דממיר וחיל עליה
וא"כ לכדי יוחנן מוקדשין טהגין גיד מעט ליה ונראה דלר' יוחנן
לא חיל איסור גיד ואיסור חלב עד שיכא לחון ממעי אמו לאור
העולם וכן משמע דבסוף פירקין (לקמן דף ק.) קאמר רבי יוחנן גופיה
כשנטרפה עם יצאת רובה דליסור אכר ואיסור חלב ואיסור טרפה
צדדי הדדי קאתו אלמא דליכא איסור חל'ו' במעי אמו:
פרש"י ירדו רבי היא דתניא ב'ו. תימה אמאי מיימי ח'ו' צרייתא
קמיתו ונראה דאי לאו צרייתא קמיתא אכלא דמ"ל דרבנן
סברי שיש לרבות כל מה שנוכל לרבות ואפילו פרשו דליסורא ולית
לן למעוטי אלא פוקעים גירדא שהוא סוף העלאה ורבי סבר
דצריח ומיעוטא חית לן לאוקומי בתחלת העלאה ולא נמעט כמו
קן אלא דבר אחד דהיינו פרשו דליסורא אכלא מחוסרים דליסורא
ופרשו דהימירא יעלו ולהכי מיימי צרייתא קמיתא דגידים דהימירא
נמי כשפרשו ירדו דומיא דעצמות דהימירא ועל כרחק רבי היא אלמא
לא מרבי רבי כל מה שיכול להרבות דהא אוקי נמי מיעוט כפרשו
דהימירא והכי נמי לרבנן לא מרבי כל מה שיכולין להרבות אלא ממעטין דליסורא אפילו במחוסרין:

לעניו רש"י

אשקלנ"ס ואשקלנ"ס ר'ר.
להחפז.

רבינו גרשום

דאע"כ דאיסור מוקדשין
קדים אחי איסור גיד וחיל
שכן איסורו נהוג בכני
נח: ופילו עליה בחדא
דחיא סבר אינו נהוג
אלא בירך של ימין וזאת
ירדן סבר בין בימין בין
בשמאל: איסור דמחיה
ליה לר' יהודה כהנא
כ"ו. כלומר דהיא אסר
במחיה איסור גיד נהוג
בטמאה דאיסור גיד חל
על איסור טמאה דאיסור
לא. כלומר טמאה איסור
לאו הוא איסור קל הוא
לפי איסור גיד חל עליו.
בקרשים דאיסור כרת מי
שמעת ליה דאיסור גיד
חל על איסור קדשים
דחמור: אלא הב"ע
בסבכרת. כלומר דאני
קדוש אלא בצינורו
הרחם דבצינורו מן הרחם
שי עליו גיד ובהדיו
קאתין: ואיבנית אימא
לעולם בולדות קדשים.
כלומר ואי פרסת וזאת
לא אחי איסור גיד וחיל
איסור קדשים קסבר
ולדות קדשים בהוייתן
[תו] קדושים ולא בשפי
אמן אלא בשעת הווייתן
לעולם שהיא בשעת ליתא
גיד וקדושה בהדי הדדי
קאתו: לא שנו אלא
קדשים הנאכלין גיד
הנשה נהוג בהן אבל
קדשים שאין נאכלין כגון
עולה אין גיד הנשה נהוג
בהן: כאן חלוקת ב'ו.
כלומר מה דאמרי' אין גיד
הנשה נהוג בהן לחלוקתו
מי שאוכלו רכין שאין
ראו לאכילה אין חייב
מלקות אבל איסורא עבד
אכל להעלותו ע"כ תומכין
להקטירו גיד הנשה נהוג
בהן דאין מקטירין אותו:
רב נחמן בר יצחק אמר
להעלותו פליגי. כלומר
אפי' להעלותו פליגי
דמאן דאמר אין גיד
הנשה נהוג בהן מעלין
אותו להקטיר: יבול אחי
פירשו. כלומר יבול חייב
ניטלו מן הבשר: ת"ל
ועשית עולותיך הבשר
ודם. כלומר הבשר אין
אבל גידים ועצמות לא:
הא מה אני מקיים ועשית
עולותיך ונין בפרקין.
כלומר לאברים ופרסיה
שנתעבלו מע"כ תומכין
דאותו אחי מחייב אבל
יעול' גידים ועצמות אי
אחה מחייב: